

UDVARHELYI HIRADÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Tisztviselői nyomorúság.

Most, hogy a jövő évi budget tárgyalása ma-holnap előkerül, amelyvel azután a tisztviselők fizetésrendezése is megoldást nyerend, fölötté aktuálisnak tartjuk a tisztviselőknek osztrák kollegáikhoz képest nyomorúságos fizetéséről egy pár szót még elmondani. Mert kettős ez a nyomorúság. Anyagi és erkölcsi. Az első nyomorúság a díjazás botrányság elégtelenségében áll. A másik nyomorúságot az a minden védelmet és jogot nélkülöző helyzet képezi, melyben különösen egyes hivatalok tisztviselői az előjárói és kormányhatalmi önkénynek valóságos rabjai lettek. Nem csodálom, hogy végre ez a tisztviselői kar is országszerte emancipációért kiáltott.

Honnan származtak az anyagi bajok?

Kétségtelen, hogy az ellátás visszatartó szegénységében kell azoknak főforrását keresni. De ezt hatványozottan fokozta az a mondhatom embertelenül kegyetlen törvényhozási politika, mely a tisztviselőt az uzsora karjaiba taszította s nem birt bátor-sággal arra, hogy az ennek folytán bekövetkezett nagy veszedelemtől megvédje nem a tisztviselőt, hanem az állam érdekét.

Nézzük csak a történelmi folyamatot.

Az osztrák abszolutizmus alatt idegen beamterek igazgatták az országot. Ezeknek fizetése adósság fejében az osztrák törvények rendelkezése folytán nem volt lefoglalható. Ama hosszú idő alatt, míg ez az uralom tartott, a korábbi magyar tisztviselők nagy tömege nyomorgott. A legteljesebb szegénységgel küzdött annak a honorációs-osztálynak zöme is, mely hazafiságból ezen idő alatt nem vállalt hivatalt. Mikor az alkotmányt 1867-ben helyreállították, ez az egész adóssággal megterhelt ember sereg állást kapott.

Okos, előrelátó és hazafias politikának ily körülmények között minden művelt államban az lett volna a legelső teendője, hogy ne engedje tönkre menni ezt a végre hivatalba jutott derék elemet. Módot nyújtottak volna mindenütt arra, hogy illetményeinek le nem foglalhatósága által, lassanként törleszthesse adósságait. Nálunk e helyett az történt, hogy rászabadították egyszerre az egész hivatalnoki karra a végrehajtók hadát. Az eredmény az lett, hogy nem az adósság, hanem az annak mérvéig emelkedő prolongáció és költség ugy tönkretette ezt a hivatalnoki kart, a hogy egy barbár invázió nem bánt volna el vele.

Ah igen, a 68-iki perrendtartás megalkotásakor hallottuk legelőször azt a szálló ígét, hogy a tisztviselő hitelképességének biztosítása követeli ezt az esztelen és bűnös rendelkezést. Ezzel egyben eltörölték az uzsoratorvényeket ugyancsak a liberalizmus szent nevében és szintén a hitelképesség védelme érdekében a szenvedő váltóképeség kiterjesztése által rablánczra verték nemcsak a tisztviselőt, hanem egész családját, mert a feleség és a fiu is váltószemélyekké avattattak fel. Itt a gyökere a tisztviselői kar eladósodásának, amely kar a hitelképesség oltalma alatt a vagyoni elzúllás örvényébe kerül.

Az igaz, hogy tíz év múltán a kormányzati bölcsesség végre meglátta azt az irtózatot vagyoni és erkölcsi pusztítást, melyet ez a politika okozott. Megijedtek ettől a rettenetes eredménytől, mely nem csupán a tisztviselői kar kebelében, hanem a társadalom egyéb nagy rétegeiben is ijesztőleg jelentkezett. Meghozták előbb a kamatkorlátozási törvényt, majd jóval később uzsoratorvényt volt kénytelen alkotni a törvényhozás. A tisztviselőt le nem foglalható létminimumát viszont magasabb kvótában állapították meg. Csakhogy az uzsoratorvényt nem hajtották végre, az új létminimum-szabályozás pedig el is késett, meg elégtelenség is bizonyult. Egyszóval gyökeres orvoslásra nem bírta magát elhatározni,

vagy inkább a gyökeres orvoslást nem merte kezébe venni az a későbbi pártpolitika, mely itt minden egyebet emancipált, de koldussá és szolgává tette a támogatásra, segélyre és védelemre leginkább utalt társadalmi osztályokat.

Itt van a tisztviselői nyomorúság erkölcsi bajainak is egyik oka. A másik okot a hivatali szervezet jogbiztosítékainak ugyszólván teljes hiánya képezi.

Az a nyomorultan díjazott tisztviselő rettenetes helyzetbe jut, valahányszor a tőke valamely kis, vagy nagy hatalmasságának ügyét kell elintéznie. Ha megkísérli egyszer, esetleg kétszer is, hogy becsületes meggyőződése szerint intézkedjék, bizonyos, hogy felülről ellenkező parancsot kap. De ugyan-ebben a lealázó helyzetben van a jobban díjazott, mert magasabb rangra jutott tisztviselő is, kinek ily esetben sokszor épp úgy parancsolnak, mint a legutolsó dijnoknak. És az ukázt a tisztviselőnek teljesítenie kell, ha még úgy fellázad is benne az önérték meg a lelkiismeret. Mert nemcsak előmenetele, de nyugalma és állása is attól függ, hogy meghajol a magasabb hivatali fokról, vagy éppen politikai magas polczokról nyilvánult akarát előtt. Ki csodálkozik afölött, hogy ebből a helyzetből olyan korrupció nőtt ki ugy anyagi, mint erkölcsi téren, aminő-höz hasonlót más művelt államokban hasztalan keresünk.

Hol van most már az orvososság?

Egyszerre ezt az állapotot megjavítani nem lehet. Ez kétségtelen. Több mint harmincz esztendőnek bűnét rövid idő alatt eltüntetni akarni olyan illúzió, melyre tápot adni nem szabad. De meg vagyunk győződve, hogy az a hatalmas mozgalom, mely a tisztviselői karban megindult, meg fogja hozni elmaradhatlan gyümölcsét még a folyó évben, mert az a helyzet, melyben a magyar tisztviselő szinylődik, így tovább fenn nem tartható.

A magyar államnak kell rendelkeznie annyi anyagi és erkölcsi eszközzel, amennyi szükséges arra, hogy rövid idő alatt orvosolja legalább az égető bajokat. E nélkül az állam nevét nem érdemli meg. Ezek közé tartozik mindenképp az, hogy a fizetés-javítást, ha csak korlátolt keretben is, lehetővé kell tennie. Ki kell ezt egészíteni azzal, hogy azt a különben is nyomorúságos fizetést, melyet az alacsonyabb rangosztályokban kap a tisztviselő, teljes egészében biztosítsa a tisztviselő és családja részére, mentesítvén azt minden foglalás alól. A könnyelmű adósságcsinálás ellen a fegyelmi eljárásban kell keresni a megtorlást. De azt meg kell akadályozni, hogy a tisztviselő önhibáján kívül előállt csekély összegű adósság is tönkre tehesen egy egész existenciát, ami a mai praxis mellett napirenden van.

Közbevetőleg legyen mondva, rendkívül jellemző az a félelem, mely a végrehajtási törvény egyéb téren is tapasztalható barbárságainak orvoslásától ily hosszú időn át visszatartja az egymást követő igazságügyi kormányokat. És jellemző ez a félelem különösen azért, mert a végrehajtási törvénynek ugyan-ily reformját körülöttünk sokkal gazdagabb és előrehaladottabb államokban már rég végrehajtották, mert gazdasági szempontból tűrhetlennek tartották az előállott szomorú eredményeket.

Mindezt pedig ki kell egészítenie a magyar hivatali szervezet teljes reorganizációjának, mely minden önkény ellen biztosítja a polgárt, de biztosítja az önkény ellen, amely felülről jelentkezik, magát a tisztviselőt.

Ezeknek a nagy reformoknak utját van hivatva előkészíteni az a költségvetés, a melynek keretében a tisztviselők fizetésrendezése is fel van véve, és a mely hisszük, még ez évben törvényé válik.

(g)

Belföld.

A megyei számvevőség és pénztár helyiségei.
A pénzügyminiszter a helyi pénzügyigazgatóságának m. hó 16-ikán kelt és hozzá intézett jelentéséből kifolyólag, a napokban kelt leiratában arról értesíti a vármegye közönségét, hogy az előzőleg folytatott tárgyalásokból meggyőződött, hogy az 1902. III. t.-cikknek jövő év január 1-én leendő életbeléptetése folytán az egyesítendő pénztárak és számvevőségek személyzetének elhelyezését az itteni lakásviszonyok miatt csakis oly módon eszközölheti, hogy a jelenlegi vármegyei pénztári és számvevőségi hat szobát az adóhivatal céljaira felhasználja, a mely által a kir. adóhivatal jelenlegi helyiségeiben az egyesített számvevőség talánna elhelyezést. A leiratban a miniszter úgy írja, hogy „e helyiségeket igénybe vonni szándékozom”, „miért is az rendelkezésemre bocsáttassék”. Reméljük, hogy a vármegye törvényhatósága a saját pénzével — (illetve pótdóval) — és céljaira épített megyeház kívánt helyiségeit a miniszter ilyen erélyes meghagyására, készséggel fogja át bocsátani — illő bér fizetése mellett.

Középbirtok hitele.

A középosztály egy idő óta kedvelt tárgya bizonyos körök tanácskozmányainak. A középosztály megmentése, illetőleg egy újabb középosztály megteremtése; az az óhaj, hogy ebben az országban ugy, mint annakelőtte, a középosztály vezessen és az legyen minden politikai, társadalmi és gazdasági működés élén: ez képezi az ismételt tartott gazdaságkongresszus gyakran megújuló értekezési anyagát; terv-terv után merül föl. De mindezek az ismételt felszínre kerülő tervezetek csak szép beszédekben nyernek kifejezést, legfőleg a kormányhoz intézett emlékiratokká alakulnak át; a gyakorlati életben azonban nyomtalanul elvesznek s legfőleg fokozzák azoknak a reményét, akik a középosztályhoz tartozóknak tekintik magukat s kik saját tevékenységük hiányában máshonnan várják sorsuk javulását.

Ezek a gondolatok merültek föl bennünk, midőn legközelebb a magyar gazdaságvetés a középosztály hitelének megszervezéséről nagy tanácskozást tartott; sulypontja a beszédeknek az volt, hogy vidéki raktárszövetkezetek létesítendők, melyek fölmentik a gazdát attól, hogy természetével a kereskedőtől függjön és lehetővé teszik azt, hogy kész terméskére annélkül, hogy rossz árak mellett eladja, olcsó előleget kaphasson. A gazda ily raktárszövetkezetek útján ura lesz saját fáradozásának, nem lesz többé kiszolgáltatva holmi „közvetítő” kereskedő fondorlatainak. A spekuláció kivétetik a gabonafizlet szervezetéből és reális alapra fektetetik, stb. stb. Nem akarjuk ismételn mindazt a jótékony hatást, mely a raktárszövetkezetek alapján a középosztályra áramlik.

Akik a raktárszövetkezeteket ismerik, azok tudni fogják, hogy a mi viszonyaink közt eféle szövetkezetekkel a középosztályt megmenteni vagy számára hitelt teremteni nem lehet. A raktárszövetkezet már egy magasabb foka a szövetkezeteknek; eredményesen csak ott működhetik, ahol a szövetkezeti tagok előbb hitelszövetkezet alapján meggyőződtek hitelképességükről és gazdasági megbízhatóságukról; és ekkor is csak az esetben fog a hitelszövetkezetből raktárszövetkezeté megerősödött intézmény céljának megfelelni, ha oly szervezetnek a tagja, amely kellő tőkék fölött rendelkezik és szükség esetén alkalmas hitelforrásul szolgál. A kezdet nem a raktárszövetkezet, és azzal kísérteni meg a gazda vagy a középhitel megszervezését, elhibázott dolog.

Ismételn foglalkoztunk azzal a kérdéssel, hogy nálunk a hitelügy meglehetősen szervezetlen, és hogy

nálunk éppen a közép- és kisgazdák, épúgy mint a hasonló osztályú iparosok meglehetősen a véletlen szeszélyének vannak hitel dolgában kiszolgáltatva. Ismételten hangoztattuk azt is, hogy nagyon sajátos és jellemző hitelviszonyainkra nézve az a jelenség, melynél fogva kölcsönök aránytalanul olcsóbb kamatuak, mint a gazda és ipar tevékenységén alapuló kölcsönök és tőkebefektetések. Ismételten hangoztattuk, hogy míg a 4 százalékos hozó állampapír közel párin áll, addig a 15 százalékos osztalékot adó iparpapír alig néhány százalékkal haladja meg névértékét. Mindezek a jelenségek arra mutatnak, hogy nálunk a hitelintézetek épúgy, mint az egyes magán tőkebirtokosok a gazdasági viszonyokban tulságosan támaszkodnak az állam működésére, és az állam vagy a közhatóságok hitelgéneit bővebb és megbízhatóbb hitelforrásnak tekintik, mint a társadalom alapját képező magángazdasági, ipari és kereskedelmi tevékenységet. És ebben keresendő első sorban oka annak, is, hogy a középosztály kellő hitelforrásokkal nem rendelkezik; a középosztály hitelszegénysége természetes következménye annak, hogy a gazdasági és ipari tevékenységgel foglalkozó nagy tömeg egyáltalában hitelhiányban szenved és hogy hitelintézeteink szükségesnek vagy reájuk nézve előnyösnek tartják, hogy első sorban közhatósági hitellel foglalkozzanak.

Amikor tehát a középbirtok hitelével foglalkozunk, tulajdonképp az ország összes hitelviszonyai állanak előttünk. A középbirtok hitelét megszervezni anélkül, hogy hitelviszonyaink teljes rendezésével ne foglalkozzunk, oly munka, mely eredményre nem vezethet.

Nem akarjuk tagadni, hogy a középosztály hitelének emelésére nem kell és nem lehet bizonyos külön intézkedéseket tenni; de mindennek alapja az eféle hitelintézményeknél a személyes hitel, és ennek kifejtése és kifejlesztése az, amire első sorban nagy súlyt kell fektetni. A szövetkezeti ügy megszervezésénél megtette törvényhozásunk az első lépést, amidőn a központi hitelszövetkezet létesítése és állami dotációja által rendszerbe akarta hozni a szövetkezetek fejlesztését. Nem tartjuk sikerültnek az intézményt. Működése elég szép: kezdetnek; de mostani szervezetében alig lesz képes annak a céljának megfelelni, mely a törvényhozás szemei előtt lebegett s mely a porosz központi hitelszövetkezethez hasonló intézményt akart megteremteni, azaz erőt kívánt önteni a szövetkezetek működésébe.

Központi hitelszövetkezetünk központi szervezetében bírja gyöngeségének alapját, és ebben rejlik oka annak, hogy nem tud úgy terjeszkedni, mint amiként ezt az ország hitelgénevei megkövetelik. Nálunk a vidéki hitelintézeteket, a vidéki takarékpénztárakat kellett volna a vidéki hitel gócpontjai gyanánt felhasználni; ezen vidéki intézeteket kellett volna a vidék szövetkezeteinek létesítésére felhasználni; nekik kellett volna feladatokat kitűzni, hogy saját vidékük gazda- és ipar-hitelgéneivel tüzetesebben foglalkozzanak, és általuk kellett volna a hitelszervezők terjesztését a vidéken létesíteni. A központi pedig figyelemmel kísérte volna a vidéki gócpontokon az így tevékeny intézeteket és gyámolította volna tanácscsal és szükséghez képest pénzzel a vele kapcsolatos intézeteket. Egy ily szervezet talán kevesebb költséggel, mindenesetre nagyobb eredménnyel hatolt volna a hitelügy fejlesztésére és szaporította volna a hitelszövetkezeteket, melyekből idővel a különféle speciális hitelintézetek és a most szőnyegre jutott raktárszövetkezetek is fejlődhetek volna.

De hát ezen már túl vagyunk; újra visszafelé nem fejleszthetjük központi hitelszövetkezetünket, már csak azért sem, mert hiszen működése nem eredménytelen és ha nem is cszményi módon, elég szépen dolgozik. Az ország személyes hitelének szerves kifejlesztése céljából mindazáltal okvetlenül érintkezésbe kell lépnie a vidéki erősebb pénzintézetekkel, velük kell szövetkeznie és őket működési körébe fölvennie, mert izolált állapotban lehetetlen országosan hatnia és lehetetlen oly szövetkezeti hálózatot megteremtenie, amely az ország közép- és kisgazdáinak és iparosainak hitelszükségletét kielégítené.

Ott pedig, ahol erős hitelszövetkezetek vannak és jól működnek, ott át kell vagy lehet térni a hitelügy egyéb köreire. Erős hitelszövetkezet mezőgazdák számára áttérhet mag, tenyészállatok vagy gépek és eszközök közös vásárlására és próbálkozhatik közös raktár intézményével, de ez utóbbi esetben fellette óvatosan kell eljárni, mert ott, ahol a spekulatív elem képezi a gazdasági tevékenység főelemét és ez a terménykereskedésnél vagy ez esetben a ter-

ményeladásnál mindig így lesz és volt, ott a szövetkezeti alak nem igen vált be. Papiroson nagyon szépen meg lehet írni vagy ki lehet festeni a raktárszövetkezetek előnyeit; az országban egész hálózatát a raktárszövetkezeteknek föl lehet állítani, szépen lehet lerajzolni, miképp fogják ezek a termésnek rendes piacra jutását biztosítani és milyen előnyöket fognak majd a középbirtoknak nyújtani: — az eféle képek azonban csak délibábok. A valóságban egyik-másik raktárszövetkezet, melynek élén erélyes, lelkes, az ügyért buzgólkodó, ügyes férfi áll, kivételesen eredményt fog mutatni, be fog válni; mint országos intézmény mindazonáltal sehol, soha s így nálunk sem fogja azokat az illuziókat megvalósítani, melyekért most annyira lelkesültek a gazdaközönség hívei.

A középbirtok hitelét a raktárszövetkezeti rendszer útján megállapítani és táplálni: halva szülött gyermek, melylyel kár kísérleteket tenni. (—ts.)

Ujdonságok.

Sándor János miniszteri biztos nálunk. Sándor János főispán, miniszteri biztos, amint mult számunkban jeleztük, a székely-mentés-akció fontosabb kérdéseinek tanulmányozása, s általában az irányadó körökkel közvetlen a helyszínen való tárgyalás céljából körutat tesz. Vármegyénkben, amint azt f. hó 6-án kelt és Damokos alispánhoz intézett levelében jelzi, 11-én érkezik, a mely napon Parajd és Korond községeket tekinti meg. Székelyudvarhelyre 12-ikén érkezik; 13. és 14-ikén Homoródot tekinti meg. Mint levelében jelzi, reméli, hogy az idő rövidsége dacára is sikerülni fog neki legalább áttekintő tájékozást szerezni a megye gazdasági viszonyai és szükségletei felől.

Eljegyzés. Spaller Annuska csikdánfalvi tanítónő, Spaller József áll. szakiskolai tanár leányát, f. hó 4-én jegyezte el városunkban Sártoris Kálmán kir. s. mérnök Vajda-Hunyadról.

A közigazgatás egyszerűsítése és a postai kézbesítés. A közigazgatás egyszerűsítésére vonatkozó mult évi törvény új kézbesítési eljárást rendelt el, melynél fogva a hatósági kézbesítéseknek a postaszolgálat fog leginkább igénybevétni. Miután pedig még igen sok községe van az országnak, mely postahivatallal nem bír, a faluzó levélhordói intézmény általánosítása vált szükségessé. Mielőtt a kormány e tekintetben véglegesen határozná, Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter körlevélben felhívta a törvényhatóságokat, hogy a területükön lévő azon községekre vonatkozólag, amelyekben postahivatal nincs, küldjenek részletes kimutatást, mely összeget fordítottak eddig postaküldőncz tartására, mert a faluzó levélhordói intézmény életbeléptetésével a törvény szerint a községek nem fognak nagyobb összeggel megterhelhetni, mint amennyit eddigi kiadásuk tett.

Kirendelés. A marosvásárhelyi ügyvédi kamara közlése, hogy Dr. Móricz Károly székelykereszturi ügyvéd elhalálása következtében a névjegyzékből töröltetett s irodája részére gondnokul Dr. Viola Sándor ügyvéd rendeltetett ki.

Székelyudvarhely város közgyűlése. Székelyudvarhely város képviselőtestülete 4 ikén tartotta az évi harmadik rendes közgyűlést Szakáts Zoltán elnökle és a tagok élénk érdeklődése mellett. Mindjárt az elnöki megnyitó után Keszler János képv. testületi tag a városi hordárok ügyében intézett kérdést és kért sürgős intézkedést, akik szabályrendelet hiányában úgy a vasutnál, mint benn a városban visszatartó külsővel jelennek meg és emellett teljesen megbízhatatlanok; Gyertyánffy Gábor képv. testületi tag szóvá tette, hogy a Kossuth-utca szegletén katonák, cselédek és más hasonlókból állók akkora csoportosulást képeznek, hogy a közlekedést teljesen megakasztják. A polgármester úgy ez utóbbi, mint az előbbi interpelláció sürgős orvoslását helyezte kilátásba. Tudomásul vette a közgyűlés a gyámpénztár 1901. évi mérlegét; a közalap, a nyugdíjalap, kövezetvám alap, szegényalap, szabályozási alap, járdaalap 1901. évi zárszámadásait. A tanács előterjesztésére a közgyűlés egy állami gyermekmenhelynek városunkban való felállítására a belügyminiszternek 2 hold ingyenes telket ajánlott fel. A Tusnád-fürdőn folyó hóban megtartandó székelykongresszusra a közgyűlés a város képviselőtestületében a polgármestert küldötte ki. Végül egy pár szabadság iránti kérést intéztek el, mely után a közgyűlés véget ért.

Anyakönyvvezető. A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Udvarhelyvármegyében a szenttamási anyakönyvi kerületbe Lakatos Lőrincz községi pénztárnokot, a születési és halotti anyakönyvek vezetésére szorítottató hatáskörrel, anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

Gabona szállítás. Tekintettel arra, hogy a vetések állása jó termést ígér a kedvező kereskedelmi viszonyok mellett, ha a jótermés iránt táplált remények teljesülnek, nagy gabona forgalomra s különösen jelentékeny kivitelre van kilátás. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti az érdekelteket, hogy egyéb tömeg áruikat lehetőleg még a gabona szállítás beállta előtt eszközöljék, mivel a m. kir. államvasut igazgatósága a gabona-szállítási idey alatt első sorban a gabona szállítás igényeire lesz figyelemmel s ennek következtében egyéb tömegáruk részére kocsikat valószínűleg augusztus hó közepétől október hó végéig, előreláthatólag csak igen korlátozott mennyiségben fog rendelkezésre bocsájtani.

A Mátyás szobor gyűjtő-bizottság kérése. A Mátyás szobor alapra gyűjtő-bizottság azzal a kéréssel fordul azokhoz, a kiknek kezeihez a mult hónapok folyamán érkezett gyűjtő iv, hogy a begyűlt pénzt a gyűjtő ivvel együtt beszolgáltassák sziveskedjenek. A szobor bizottság és Kolozsvár városa tájékozódni óhajt a felől, hogy a begyűlt összeg a szükségletet mennyiben fedezi.

Sándor János jubileuma. Sándor János, a székelykereszturi unitárius gymnasium igazgatója ez évvel érte meg igazgatóságának negyedszázados évfordulóját, a mely alkalommal a kolozsvári Unitárius Közlöny első cikkben emlékezik meg a tevékeny, laudatlan, hangyaszorgalmu férfiről. Sándor a tanítás iránt vele született szeretettel lépett a tanári pályára. Székely ő testétől-lelkétől s mint ilyen, előre látó, kitartó és törhetetlen; csak egy urat ismer: az igazságot. A papi pályára készült, de az E. K. Tanács már 67-ben kiküldötte Székelykereszturra tanítónak. 1871-ben az egyház segélyével a zürichi, majd a müncheni egyetemeket látogatta, a hol tanulmányait befejezte. 72-ben a keresztesi gymnasium tanára, majd 77-ben igazgatója lett, a mely idő óta az intézet érdekeit napról-napra előbbre vitte. Sándor János igazgató lényében az igazgató, a paedagogus, az ember és a hazafi teljesen fedik egymást. Egyéniségének alkotó jellemvonásai ritka harmóniában állnak egymással. Van benne szigor és erély, de ez párosul ritka szivjósággal; lelke tele van humanizmussal, s főigyekezete, hogy intézetét egy egész főgymnasiummá fejlessze, melyben neki sikert kívánunk.

Az Udvarhelymegyei Gazdasági Egyesület választmánya Sándor János min. biztosnak városunkba érkezése alkalmából f. hó 12-én d. u. 3 óraker a vármegyeház kistermében választmányi ülést tart. Az ülésen tárgyalják a székelyföldi min. megbízott előtt megállapítandó programját az egyesületnek a székely mentési akció ügyében és a folyó ügyeket.

Homoród-fürdő vendégei. Az idejű fürdő-szezon a mult évi időtekitetében ugyancsak messze felülmulja, s dacára ennek Homoród-fürdőn az idejű vendégek létszáma a tavalyit még mindig nem tudta utol érni, amely különben abban a szives fogadtatásban, előzékenységben és bánásmódban leli magyarázatát, amelyben a bérlő a vendégeket, külömbség nélkül, minden egyes alkalommal részesítette és részesíti. Mindenesetre igen lényeges hátránya e fürdőnek, hogy fürdőbiztosa hiába minden jóakaratu lelkiismeretességének, sokoldalú hivatalos elfoglaltatása miatt nem időzhetik állandóan künn a fürdőn, s így a tisztasági rend is hátrányt szenved, amely különösen e szezon alatt a tennis-pálya és sétatér környékén vált föltötte érezhetővé. Különben ez alkalommal csak a vendégek névsorát kívánjuk leközölni, s így mostan a fürdő előnye és hátrányaival nem foglalkozunk, fenntartván azonban magunknak a jogot arra, hogy a szezon végével őszinte jóakarattal tárjuk föl a helyzetet és a fürdő érdekeinek megvédéseért a követendő elvekre nézve egy-mást elmondjuk.

— A vendégek névsora a következő:

Heinrich Schnell, N.-Szeben. Henriette Theil, leányával, Segesvár. Özv. Papp Lukácsné és leányai, Kolozsvár. Lukácsffy Teréz, Burnaz Mariska, Burnaz Erzsike, Sz.-udvarhely. Szabó Albert kir. közjegyző és családja, Budapest. Marosi Ödön birtokos és családja, M.-Vásarhely. Fleischer Gusztáv zenetanár, Segesvár. Dr. Gyurkovich Laszlo, a budapesti kir. ítélőtábla elnöki titkára és neje, Budapest. Ilyés Ferencz nyug. thiró és gyermekei, Sz.-udvarhely. Ilyés József kir. járásbíró, Szeged. Ilyés Miklós cs. és kir. ny. huszarezredes, Sz.-udvarhely. Maksárd Regina, Sziklai Panna maganzónok, Szeged. Bánkossné Tirczka Anna, Erzsbethfalva. Bárány Elza és Bárány Laura, Kecskemét. Dr. Papp József ügyvéd és családja, Kolozsvár. Gálffy Endre v. főjegyző és családja, Sz.-udvarhely. Székely Dénes családja, Sz.-udvarhely. Becsek Aladár és felesége Sz.-udvarhely. Kiss Józsefné, Sz.-keresztur. Kovács

Dénesné, Sz. keresztur. Schabato István m. vezető és családja, Piski. Michael Schiffbeimer és családja, Szászrégen. Galler Kristóf képezési igazgató, Szeged Özv. Mezei Sandorné és leánya, Marosvásárhely. Szántó Györgyné és leányai, N.-Nyulas Kovács Domokos kir. adóhiv. ellenőr, Sz.-udvarhely. Lencz Terés, Marosvásárhely. Rigó Anna és Mária, tanítónők, Kolozsvár. Györgyevits Bertá, Szász-Szt.-Iván. Nabier Anna, Budapest. Hoffmann Sandorné és fia, Sz.-udvarhely. Br. Splényi Gézané, Br. Splényi Henriett, Br. Duka Alada-é, Br. Kemény Róza, Nagy-Kapus. Özv. Ákoncz Jánosné és Ákoncz orvos, Kolozsvár. Özv. Jeney Albertné, Sz.-udvarhely. Gáal Lászlóné, szolgabíró, M.-vásárhely. Koncz Domokosné és családja, Radnóth. Jung Mátyásné és fia, Zsombolya. Bitai Istvánné, Csongrád. Özv. Szabó Albertné és leánya, Bukarest. Dr. Nyerges Zsigmond ügyvéd és családja, Kolozsvár. Trajanovits János polgármester, Erzsébetváros. Papp János bankhivatalnok, Kolozsvár. Özv. Vikol Andrásné, magánzó, Kolozsvár. Dóza Dénesné, tanárné és leánya, Szászváros. Dr. Kozma László államvasuti fogalmazó és neje, Kolozsvár. Márk Jánosné, földbirtokosné és leánya, Radnóth Benedek Ferenczné, bankhivatalnokné és leányai, Kolozsvár. Br. Splényi Viktor cs. és kir. huszárhadnagy, Nyiregyháza. Hadházi Sandorné, vármegyei pénztárnokné és fia, Kolozsvár. Kreutzer Józsefné, Déva. Ferenczi Gyulané, tanárné, Déva. Dr. Simó Balázs t. bíró, Székelyudvarhely. Rizs János csendőr, Z.-teljaka. Dr. Kövarty László birtokos és neje, Kolozsvár. Simó Ágnes, Kolozsvár. Papp Ödön birtokos, Sz. keresztur. Helvig János kgyező, Zsiberek. Laurentzi Matild, Medgyes. Lukácsffy Klára, H.-Szt.-Márton. Wiegandt Arthur m. a. v. osztályfőnök, Kis-Kuhhalas. Schiffbäumer Hugó jogszigorló, Szászrégen. Balázs Sandorné, Ábraufalva. Horváth Lajosné, jegyzőné, Hundorf. Kampf Istváné, postatisztne, Budapest. Gal János kereskedő, Sz.-udvarhely. Dr. Kabdebó Jánosné, orvosné és leánya, Arad. Báró Duka Aladár huszárhadnagy, N.-Szeben. Hübnér Richard pü. s. titkár, Segesvár. Lukácsffy Pirokska, H.-szentmárton. Bogdányf Ödön kir. mérnök és neje, Budapest. Róslér Paulina és Róslér Emil, Szászrégen. Taliyan Miklós lelkész, Sz.-udvarhely. Berkan Jánosné, lelkészne, Mirkavasar. Banutz Antal Pál, jogász, Mirkavasar. Farkas Mária magánzó, Harszt-Kerek. Hock Hermin, Segesvár. Kozma Róza, Kolozsvár. Kiss Balintné, földbirtokosné, Nagy-Szeben. Dr. Lukácsffy István ügyvéd és neje, Sz.-udvarhely. Piskóty Irénke, Sz.-udvarhely. Hory Béla árvászkó elnök és családja, Kolozsvár. Bod Károly tanár és leánya, Sz.-udvarhely. Ivaskó Sándor kir. erdősz, Dragomérfalva. Szakacs Zoltán és neje, Sz.-udvarhely. Fay Andrásné, földbirtokosné, Csokoly. Noszlopi Stef, Csokoly. Fénves Karola, Csokoly. Papp Miklósné, Püspökudany. Csapó Péterné, lelkészne és leányai, Tégla. Oláh Gyulané, jegyzőné, Tégla. Dr. Csizmazia András törv.-bíró, Sopron. Haimann Samu, Szászrégen.

A mezőgazdák adóhátráléka. Egyik vármegye törvényhatósága kérvénnyel fordult a törvényhozáshoz, hogy a mezőgazdák adóhátrálék miatt csak októbertől január végéig történhessék végrehajtás. Ez iránt több törvényhatóság fordult már a törvényhozáshoz s remélhető, hogy végre a kérést teljesíteni is fogják.

A székely kérdéssről. A közeledő székely kongresszus alkalmából újabb terjedelmes fejtegetést irt Beksics Gusztáv. Ezzel megerősítette arra alapítva, hogy az államnak kötelessége a németországi németek példáját a földvásárlások tekintetében követni. Meg kell akadályozni, vissza kell vásárolni az idegen nemzetiségek kezébe került székely-magyar birtokokat. Gazdasági, ipari mozgalmat kell indítani s gyakorlatilag ébren tartani, mert a hatalmas tőkével és a tőke minden kedvezéseivel tervszerűen dolgozó oláh és szász nemzetiség idővel teljesen körülkeríti, gazdaságilag felszívja a székelység erejét.

A tarcsafalvi tanuló ifjúság ma, vasárnap, tiszt. Özv. Bedő Józsefné udvarán, kedvezőtlen időben, házában, a tarcsafalvi templomban készített padok javára, zártkörű kosaras táncvigalmat rendez. A mulatság kezdete d. u. 4 órakor.

Az egyetemi hallgatók estélye tegnap este zajlott le a Budapest-szálló ujonnan épült disztermében. A rendező bizottság *Burnáz* Imre orvostanhallgató elnökle mellett mindent elkövetett, hogy a megjelent szép közönség az estélyen a legjobb mulatságot kapja, melynek eredményeképpen aztán késő éjjelig maradt együtt a társaság a legjobb hangulatban. A rendezőség a megjelenteknek izléses tánczenddel is kedveskedett.

Székely fürdők. Székely fürdőink fellendítése érdekében a következő levelet vettük: Azt hiszem nem lehet azokra nézve, kik a székelyek ügyei iránt őszintén érdeklődnek közömbös, ha székely fürdőinknek felkarolásán működünk. Utóbbi időben örömmel konstatáljuk, hogy intelligenciánk — kevesek kivételével — nem az idegen, hanem hazai fürdőinket látogatja. Eleget látogattuk eddig a távoli fürdőket elég pénzt vittünk idegenbe; most már a curtuasi is úgy hozza magával, hogy vissza kapjuk a visitákat. Levegőnk, gyógyvizeink s tájképeink első helyen állanak, a természet eléggé gondoskodott a versenyképességről s ha eddig primitív berendezésünkért nem gondolhattunk arra, hogy viszont fogadhassuk és elláthassuk az idegeneket, úgy most, midőn a 12-ik óra üt, midőn megélhetésünkről van szó, igenis a lojalításra számíthatunk s elvárjuk, hogy idegenek székely vidékünket szintén pártfogásukba veszik s némileg viszonyozzák azt, mit mi hosszú időn keresztül megtettünk. Borszék, Előpatak, Homoród, Korond, Kovászna, Málnás, Szováta és Tusnád eddig csak gyógyhatású vizeikről és természetadta szépségeikről voltak híresek. Utóbbi időben azonban nevezett fürdőhelyek a modern kívánalmaknak megfelelően rendeztetek be s bárki is igényeihez mért kényelmét

fürdőhelyeikben feltalálhatja. — Szováta is mióta Illyés Lajos min. oszt. tanácsos vette birtokába a fürdőtelepeket, bámulatosan fejlődött. Az ősi erdő közepén, a sóstavak körül gyönyörű villák és a modern igényeknek megfelelő impozáns vendéglő hirdeti az újabb kulturát; — utja most épült 20000 frtba került, sétányok, tennispálya stb. mind az új tulajdonos érdeme. Így van ez többi székely fürdőinkkel is, tehát joggal megkívánhatjuk a fürdőket felkereső közönségtől, hogy e téren is ne az idegen, hanem székely vidékünk felvirágzására törekedjék, annál is inkább, mivel az orvosi tudomány rég megfejtette már a problémát, hogy fürdővizeink is bírnak oly gyógyerővel, mint az idegen fürdőké, sőt. — Rajta! Lássuk tehát: „Kinek szive hova huz? — P—y.

A Küküllő vashidja. Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága még múlt év folyamán elhatározta, hogy az udvarhely—szováta törvhat. között 0—1 km. szakaszán a Nagy-Küküllőn egy végleges jellegű vashidat építtet. A folyó év ápril havában tartott közgyűlésen a törvhat. bizottság az államépítészeti hivatal által készített és bemutatott tervet elfogadta. E határozat ellen *Gyertyánffy* Gábor biz. tag felelőssel élt, a melyre a miniszter a napokban adta meg válaszáat. Mivel a hid terve hivatali előde határozatának megfelelőleg készült, azután meg a hid terve megvaltoztásának szükségét nem látja, végül pedig a költségek fedezésére megfelelően gondoskodva van, a felelőst figyelembe nem vette. A hid egy nyílással, hazai vasgyár által, végleges jelleggel fog készülni, s vele egyidejűleg a környék is rendeztetik. Az érdemleges munkálatok, a falazás és vasszerkezet szerelésének helyszíni ellenőrzésére a miniszter leiratában az államépítészeti hivatal egyik műszaki tisztviselőjét küldötte ki, a mi végett — mint illetékes helyről értesülünk, — tekintettel arra, hogy az államépítészeti hivatal minden egyes közege állandó munkálatokat végez, s így e kívánásának aligha felelhet meg, az alispán a miniszternek előterjesztést tett, s egy műszaki tisztviselő kirendelését kérelmezte.

Történelmi kiállítás Kolozsvárt. A Mátyás szobor leleplezésével kapcsolatosan gazdag történelmi kiállítást rendez az országos történelmi ereklye muzeum Kolozsvárt. A kiállítást szeptember közepén fogják megnyitni. Ugyanakkor tartja ünnepi közgyűlést az országos történelmi ereklye muzeum is. A kiállítás és ünnepségek előkészületeinek szép munkájában tért kívánnak nyitni az ország minden vidékén lakó hazafiaknak. Ebből a célból a muzeum által a millenium évében alakított vidéki köröket újból szervezik. A szervezés dolgában a helyhatóságok támogatását a muzeum igazgatósága az alapszabályok és működési kört tartalmazó könyv megküldése mellett ki is kérte azzal, hogy az elhunytak vagy eltavozottak helyébe új hazafias érzésű férfiak ajánltassanak az ünnepi közgyűlésen való felvételre. Székelyudvarhelyről a következő férfiak voltak az 1896. évben a muzeum itteni vidéki körének tagjai: Ugron Gáspár, Szakács Károly, Dr. Vajda Emil tiszteletbeli tagok; Gr. Haller János, Kassay Ignác, Jakabházy Sámuel, Dr. Török Albert, Koncz Ármin bizottsági tagok.

A városi vadász urak figyelmébe. A következő sorok közlésére kérek fel: A múlt vadászati szezon alatt tapasztalván, hogy a gazdátlanul kiutaztatott kopók nagymértékben pusztítják a városi határnak különben is gyenge vadállományát, és legalább is két tucat azoknak a száma, kik engedély és beleegyezés nélkül folyton zaklatják a határt, mindenkinek tudomására hozom, hogy vadászhatási jogot — a foglyaszat kivételével — senkinek sem engedélyezek. Ezt kívánja nemcsak a város anyagi, de a drágán megfizetett vadászati passzió érdeke is. Majd hó lehalltával, az évad 3 utolsó hónapjában szerencsém lesz 1—1 együttes vadászatot tartani, melynek napját hirtelapilag közlöm. Tisztelettel *Embery* Árpád, a városi vadászterület bérlője.

Halálozás. *Szemerjay* Ferenczné szül. Márkosfalvy Katalin f. hó 7-ikén, életének 40-ik, házasságának 3-ik évében Csik-Szeredában elhunyt. Halálát térje *Szemerjay* Ferencz, gyermeke: Elizke és számos rokon gyászolja.

Jubiläum Jaulus és társa budapesti cég mint a Haasenstein és Vogler hirdetői iroda magyarországi vezérképviselője a napokban ünnepli fennállásának huszonötödik évfordulóját; a jeles cég büszkeséggel tekinthet vissza negyedszázados eredményes működésére. A bel József L., ki a cégnek megalapítója és vezetője, működésével a közönség bizalmát teljesen megnyerte és mind szélesebb körökben terjesztve a hirdetői üzletet az általa képviselt világcég hírnevét nemcsak hogy megővta, hanem emelte is. Abel József L. a cég jelenleg egyedüli tulajdonosa általános szeretetnek és becsülésnek örvendő egy a hirdető közönség mint a zsurnalisztika körében és mindenki bizalommal fordul a vezetése alatt álló intézményhez.

Honvédek Pantheon. Öreg honvédek azirképeiben, leggazdagabb tárháza az országos történelmi ereklye muzeum kolozsvári gyűjteményének van. Miután minden azirképpel, levéltárilag külön, betűsorban elhelyezve, a honvédek életrajzi adatai is őriztetnek, ez a gyűjtemény a honvédek Pantheonát képezi. Ezt a Pantheonat teljessé kívánja tenni most az ereklye muzeum. E célból lapunk utján kérést intéz a fényképészekhez, hogy az igazolt öreg honvédekről vagy a nagy idők más még élő jeles férfiaról díjtalanul készítsenek kabinet mellképét. E képekből Mátyás király lovas szobra leleplezési ünnepén egy nagyszabású kiállítást fognak rendezni. Az arcképekhez szükséges életrajzi adatok feljegyzésére kérdő pontokkal ellátott leveket küld kívánatra bárkinek a muzeum. Beküldhetők családok által elhunyt jeles képei is, valamint a nagy időkben tevékeny szerepet játszott honleányok képei és életrajzi adatai.

A Bethlenfalva, K.-Keményfalva, Méréfalva és H.-Szt.-Márton községek vadászterületének bérlője közhírre hozza, hogy a felemlített községek határában a vadászat büntetés terhe mellett tilos.

A helyi Csizmadia ipartársulat 3 ikán vasárnap tartotta meg a Koronay-kertben temetkezési segélyalapja javára rendezett táncmulatságát. A nyári mulatságnak szép idő kedvezett, s így a egybegyűlt nagyközönség a lehető legjobb hangulatban sokáig maradt együtt. A mulatság jövedelméhez felülfizetéseikkel a következők járultak hozzá: Koberi Ferencz 1 kor., Schlosser Vilmos 2 k., Zsigmond József 1 k., Tibád István 2 k., ifj. Bálint György 1 k., Péter Lajos 20 fill., Szobeni Antal 1 k., Dr. Damokos Andor 3 k., Hollaki Arthur 1 k., Schneider Ignác 1 k., Szabados Ferencz 60 fillér. A rendezőség ez uton mond köszönetet az illetőknek.

Községi ügyek.

A községek levélpóstei portómentessége. A községek — rendezett tanácsú városok — mint ilyenek, postai szempontból a postai díjkötelezettség tekintetében ugyanoly elbírálás alá esnek, mint bármely más magánfél, vagyis saját ügyeikben a portómentességet nem vehetik igénybe. Csakis azon esetekben midőn a község — rendezett tanácsú város — az állami közigazgatás végrehajtó közege gyanánt jelentkezik, tehát az állam által átruházott hatáskörben állami közzolgálati ügyekben élveznek a községek — rendezett tanácsú városok — portómentességet.

Ez a portómentesség is általában csak belföldi és a megszállott tartományokkal való forgalomban és csak közönséges (nem ajánlott) levelekre (ide értve az egy kilogrammot súlyuk vagy nagy térfogatuk miatt levélként nem szállítható okmányokat, irományokat stb. és 20 kilogramm súlyig nyomtatványokat tartalmazó értéknnyilvánítással el nem látott csomagot) terjed ki.

Az 1901. évi postatarifa (1901. május hó 5-én 27660 sz. a. kelt keresk. min. rendelet) a községekkel szemben a szűkkeblőség netovábbjáig ment, a midőn annak V. részében kimondja, hogy a községek és körjegyzőségek — mint nem feltétlen portómentességet élvező hivatalok — hivatalos portómentes szállító leveleket nem is használhatnak, hanem csakis 12 filléres rendes közforgalmu szállító levelet.

Hogy a községekkel szemben tanusított eme mostoha elbánás a hivatalos levelezések közvetítésével megbízott körjegyzőknek mily kellemetlen és hátrányos volt, felesleges mondanom, mivel rendszerint a körjegyzők által előlegezett 12 fill. szállítólevél díjnak 5—10 község terhére való elszámolása, a sok nyugta kiállítás és naplózás által, nagy munkacsoportosítást idézett elő, mely eljárás a közigazgatás egyszerűsítésének elvével nagyon ellenkezik. Ezen kellemetlen helyzetet legtöbb körjegyző úgy segítette, hogy a kérdésben forgó 12 filléres szállítólevél díjakat saját zsebe terhére számolta el, az új posta tarifának pedig Göre Gábor bíró ur szerint „úasonló lyokat kívánva“.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur f. évi június hó 8-án 31209. szám alatt kelt rendeletével közmegelegedésünkre a postatarifának fentemlített — s a községekre nézve sérelmes — szakaszát hatályon kívül helyezte, s így a községek ezután a hivatalos csomagok feladásához, újból portómentes szállítóleveleket használhatnak.

Bácsi, 1902. évi augusztus hó 5-én.

Popovits Dénes,
körjegyző.

Nagy jövedelemre

tehetnek szert tisztességes egyének, a kik egy elsőrangú pénzügyi képviselőt sorsjegyeknek részletfizetés mellett eladását vállallják.

Ajánlatok „Részvénytársaság 1001.” alatt

Haassenstein és Vogler
hirdetési irodájába

Budapest, Dorottya-utca 9. sz. kéretnek.

1791-1902 tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelykereszturi kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Nyisztor Jánosné végrehajthatónak Málnási Agostonné szül. Kovács Zsuzsanna végrehajtást szenvedő elleni 224 K. 44 fill. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék (a székelykereszturi kir. járásbíróság) területén levő bözödi 173. sz. tjkben foglalt 160 hrsz. egész ingatlanra 18 k., 312 és 313. hrsz. egész ingatlanra 647 kor. 927 hrsz egész ingat. 6 k, 1502 hrsz egész ing. 5 k, 1875 hrsz egész ingat. 2 k, 3004 hrsz egész ingat. 5 k, 9361 hrsz egész ingat. 2 k, 11010 és 11011 hrsz egész ingat. 76 k, 6880/2 hrsz egész ingat. 6 k, 6880/5 hrsz egész ingat. 6 k, 8544 hrsz egész ing. 12 k, 8870/3, 8871, 8889, 8890/1 hrsz egész ingat. 25 k, 9532 hrsz egész ingatlanra 16 kor, a bözödi 672 sz. tjkben foglalt 845 hrsz ingatlanra 8 kor, 931 hrsz ing. 11 k, 2249 hrsz ingat. 6 k, 3294 hrsz ing. 9 k, 3662 hrsz ing. 5 k, 4809/1 és 4810 hrsz ing. 8 k, 6504 hrsz ing. 13 k, 7207 hrsz ing. 27 k, 7664 hrsz ing. 10 k, 9588 hrsz ingat. 5 kor, 9727 hrsz ing. 38 k, 9939 hrsz ing. 47 k, 10796 hrsz ing. 6 k, 467 hrsz ing. 170 k, 1302 hrsz ing. 11 k, 1681/2 hrsz ingatlanra 1807/2 és 1809/1 hrsz ing. 1 k, 2005/1 hrsz ing. 17 k, 2347/2, 2349/1 hrsz ing. 23 k, 2578/1 hrsz ing. 2 k, 2997 hrsz ing. 7 k, 3089/1 hrsz ing. 3 k, 3548/1 hrsz ing. 20 k, 3883/1 hrsz ing. 4 k, 4209 és 4210 hrsz ing. 14 k, 5218/2 hrsz ing. 1 k, 5244/2 hrsz ing. 2 k, 5484/1 és 5585/1 hrsz ing. 17 k, 5890 hrsz ing. 3 k, 6733/2 hrsz ing. 46 k, 8024/1 hrsz ing. 11 k, 8061/1 hrsz ing. 13 k, 9132/2 hrsz ingat. 27 k, 9228/2 és 9229 hrsz ingat 10 k, 9676 hrsz ing. 22 k, 9862/1 és 9867/1 hrsz ing. 32 k, 10078 hrsz. ing. 5 k, 10285/1 hrsz ing 1 k, 10870 hrsz ingatlanra 12 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi október hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Bözöd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árakon alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kir. Járásbíróság, mint tkvi hatóság.
Székelykeresztúron, 1902. június 12.

Veress, kir. albiró.

Táncztanítási tanfolyam!

Simkovits József okleveles táncztanító

1902. évi szeptember 1-én
nyitja meg

TÁNCZISKOLÁJÁT

a Budapest-szálló nagytermében

Már e hó végével a jelentkezők rendelkezésére állók.

Az érdeklődők szíves pártfogását előre is kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Sz. 11249-902.

alisp.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A Székelyudvarhely városi állatorvosi állás kinevezés folytán üresedésbe jövén, annak választás utján betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

Javadalom évi 600 korona törzsfizetés, 200 korona lakbér, a vágatási biztosi teendőért szabályrendeletileg megállapított díj.

Felhívom pályázni kívánó okleveles állatorvosokat, hogy kellően felszerelt folyamódásaikat folyó évi szeptember hó 20-ig kizárólag hozzám annál inkább adják be, mivel az elkésztett érkező folyamodványok figyelembe vételét nem fognak.

Székelyudvarhelyt, 1902. évi július hó 29-én.

Dr. Damokos Andor,
alispán.

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Érvényes 1902. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.		V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
705			306	ind. Székely-Udvarhely érk.	133			613
721			321	Bikafalva	114			555
733			333	Bögöz	101			542
752			337	N.-Galambfalva	1234			528
810			416	Bethfalva	1214			501
822			431	Székely-keresztur	1206			453
830			448	Ujszékely	1137			429
839			404	érk. Héjjasfalva ind.	1122			414
	245		1025	Brassó		209	800	
914	529	1117	534	ind. Héjjasfalva érk.		1114	403	
944	549	1140	502	Segesvár		1100	340	
	650	108		érk. K.-Kapus ind.		947	213	
		412		N.-Szeben		104		
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		948	188	
	855	433		érk. Kocsárd ind.		758	1054	
		1080		M.-Vásárhely		1080	115	
	900	443		ind. Kocsárd érk.		750	1042	
	1050	645		Kolozsvár		555	833	
	232	1117		Nagy-Várad		211	342	
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830	

Az indulási és érkezési idők közep európai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁵⁹ perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhúzásával vannak kitüntetve.

Után nyomás nem díjazatik.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszer, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik készvénytel, csúszál és meghúléseknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárlások óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cseggel fogadjunk el. — 90 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legelső gyógyszerárban kapható. **Főraktár: Török József gyógyszerárban Budapest.**

Richter F. Ad. és társa,
csás. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

Raktár:
Nagysolymosi **Koncz Armin** gyógyszerárban
Székelyudvarhelyt

Dréher-féle
Schwechati sör!

Sándor István vendéglőjében
(Koronay-kert)

minden ünnep- és vasárnap friss Dréher-féle Schwechati; másnapokon Dréher-f. világos Király-sör kapható.

Egy pohár 20 fillér.

A n. é. közönség tömeges támogatását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Sándor István.

Schwechati sör!
Dréher-féle

Sz. 5917-902.

szb.

Pályázati hirdetmény.

A nagygalambfalvi körjegyzői állásra — mely következő javadalmazással van egybekötve: évi fizetés 800 korona, anyakönyvi tiszteletdíj 200 korona, lakbér 100 korona, irodai átalány 60 korona. — pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérésüket f. évi augusztus hó 20-ig hozzám annál bizonyosabban adják be, minthogy a később beérkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Székelykeresztur, 1902. évi július hó 22-én.

Gálffy Kálmán,
főszolgabíró.